

‘Sense nosaltres, la vall de Solius seria molt diferent de com està ara’

ENTREVISTA DE JOAQUIM BOHIGAS I MOLLERA GIRONA

Josep Peñarroya (Forcall, Ports de Morella, Castelló de la Plana, 1952) és el nou superior de la comunitat religiosa cistercenca de Solius, a Santa Cristina d'Aro, en substitució d'Enric Benito. Pertany a Solius des de 1976.

Com s'escull el prior de Solius?

No presentem candidatures. L'abat de Poblet presideix l'elecció, que reuneix els monjos solemnes i es fan dues votacions: la prèvia i la definitiva. El vot és lliure. Qui té la majoria absoluta esdevé el nou prior, si accepta el càrrec. Segons la normativa, el prior passa per un vot de confiança al cap de 6 anys. Si continua, el càrrec és fins els 75 anys, en què ha de presentar la dimissió. Si és acceptada per la comunitat, s'escull nou prior. En cas contrari, pot continuar fins els 80. Aquesta ha estat el cas del fins ara prior, el pare Enric Benito.

Ja té un programa de govern?

No m'esperava l'elecció. El monestir ha de continuar sent un lloc de pau i trobada amb Déu pels monjos i les persones que ho necessiten. El conjunt ho facilita.

A qui ha de passar comptes?

El monestir té gestió independent. Però cada tres anys, l'abat de Poblet, tot i no tenir jurisdicció, fa una visita per conèixer-ne el funcionament. La casa general és a Roma.

Expliqui'm quin és el sentit de la vida monàstica al segle XXI.

El Concili [Vaticà II] va modernitzar les constitucions dels monestirs. Per exemple, abans, separàvem els monjos capellans dels que no ho eren. Ara, no. La regla de Sant Benet, la idea fonamental, està intacte.

Se senten deslligats del món?

No, perquè estem continuadament en contacte amb la societat.

També defensors del territori?

Sense nosaltres, la vall de Solius seria molt diferent de com està ara. Hem lluitat molt. Cal respectar l'entorn.

Quin és el perfil de la gent que Solius rep?

Les visites al pessebre són per una raó cultural. Qui participa en les celebracions religioses és perquè té una necessitat espiritual. Acollim hostes que busquen un lloc retirat per estudiar. Però la majoria és perquè necessiten uns dies de meditació i pregària. Paga la pena continuar en aquest camí.

I les vocacions?

En tenim poques. Això sí, ha passat molta gent. Vénen amb idees, sovint interioritzades, que, després, no s'ajusten a la realitat.

Un compromís temporal...

Sí...però... la regla remarca molt que sigui per sempre. És un compromís de debò. La temporalitat faria perdre l'essència, el compromís és diferent.

Però hi hauria més vocacions?

Potser sí... (pensa)... però quin tipus de vocacions serien? No hi sóc contrari, estic obert...

En canvi, sovintegen en països pobres.

L'orde cistercen és al Vietnam. També és, sovint amb una fe més ferma, una manera de promocionar-se.

Els monjos són enterrats en el monestir. Això què significa?

El monjo fa tota la vida al monestir. Aquí han viscut, i aquí s'enterren.

Com s'imagina Solius el 2050?

M'agradaria que, amb els anys, Solius continués com ara. Tots els monestirs tenim els mateixos problemes en el relleu. Si som autèntics, i amb voluntat de Déu...

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2011/06/08/vall-solius-seria-diferent/493363.html>